

A mosoly napja

Reggel izgatottan keltem és érkeztem az iskolába. Kicsit korán is, de így legalább tudtam segíteni Kriszta néninek előkészülni a projektnapra, aminek a címe „Egy állati jó nap” volt.

Ezt a programot tanítóink csak az alsósoknak rendezték. Bár idén a vírus nem tette lehetővé a szokásos játékokat, kézművességet, de én így is, kisebbben is, élveztem. Mikor reggel mindenki megérkezett, elkezdtünk barkácsolni. A PET-palackból, amit mindenkinek kötelező volt hozni, állatot készítettünk, de sajnos nem tudtuk teljesen befejezni, - a második órában jött hozzánk egy népzenei játszó zenekar – de ezt se bántam! Az egyik zenész az osztálytársam apukája volt, ami különössé tette a bemutatót. Az előadás nagyon tetszett, különösen az, amikor eljátszották, hogy ők egy ügyetlen, szétesett, nem összetartó zenekar. Énekeltünk, daloláztunk velük, de sajnos ennek is eljött a vége. Miután elmentek, Kriszta néniék úgy döntöttek, hogy csapatjáték lesz a következő órákban. Mindenki húzott egy számot, és inentől kezdve abba a csapatba tartozott. Utána kialakítottunk a teremben hat területet, ahol a csapatok elhelyezkedtek, és kezdődhetett is a játék. Ahogy szokás mondani, senkinek se a győzelem számított, hanem az élmény. Mindenki nagyon izgatott, lelkes és játékos volt - én is nagyon élveztem! Szerintem ez az egész két tanórányi időbe telt, de nem biztos, hiszen játék közben gyorsan száll az idő. A lényeg, hogy gyorsan el kellett pakolnunk, mert újabb kézműves foglalkozás vette kezdetét, ahol nem az állatok volt a fő téma, hanem a karácsony. Téli sapkát készítettünk fonalból és papírból. Ezt a programot is nagyon élveztük.

Miután elkészültünk, elmentünk ebédelni, és nem sokkal azután én hazamentem. Most, ha visszagondolok erre a napra, akkor az életem egyik legszebb iskolai napja volt, a sok mosoly és vidámság napja.

Cser-Palkovics Emma